

Sant Terry Venables, patró del Barça

El ritme de lliga que duu el Barça s'assembla al trontoll de l'animalet que conduïa Àtila: sega l'herba per allà on juga. Sense deixar alenar els rivals, que queden malmesos davant el «pressing» ordenat per

Ferran TORRENT

viament, una mala classificació, que posa en perill, fins i tot, la participació en competicions continentals. És com si «la extrana pareja» —Josep Lluís Núñez i Helenio Herrera— fossen president i preparador, respectivament, de l'equip madridista.

Terry Venables també ha significat la reconversió de Schuster

Terry Venables, la corbella blaugrana fa tremolar per la base els petulants fonaments madridistes. Els de Chamberí, els afecta la síndrome Barça just en el moment en què la Casa Blanca pateix de malalties sòcio-futbolístiques alienes al seu currículum. Per exemple: contestacions i queixes aïrades de Lozano i Juanito, en contra d'Amaro Amancio; falta de coratge en gran part dels jugadors —cosa inaudita en la beneïda casa—; acumulacions de deutes; inassistència de públic a causa dels vergonyosos resultats, i, òb-

No descobriré la penicil·lina si dic que el futbol es un esport il·lògic i atapeït de rareses. Més encara, si parlem del Barça. Així, doncs, no tindrè la temeritat de proclamar-lo campió de lliga abans que la mecànica racional i infal·lible dels números no ho faça inevitable. Tot amb tot, els números que a hores d'ara sustenten els «culés» fan quasi impossible la recerca i captura a què el volen sotmetre els immediats seguidors. Encimat allà dalt, el Barça utilitza prismàtics, a fi de veure el Madrid i els altres; nou punts de distància des-

baraten els més optimistes, inclús Javier Clemente, boqueta de pinyó amb degoteig permanent: «Si guanyem el domingo, aún les podemos dar alcance.» El Bilbao dista dotze punts del Barça. Clemente necessita una BMW.

La bona marxa del Barça consisteix en la fugida de Maradona al Nàpols i la contractació de l'anglès Venables. L'eixida del *pibe* ha possibilitat a Schuster dirigir l'equip. Maradona també dirigia, però no pensava. Al «pelusa» li agradava jugar en punta, a la caiguda de la poma. Això en el camp. Fora, l'entorn del *pibe* eren una colla de gorilles que, a més de protegir-lo, tenien un especial interès a deixar els bars sense pots de cervesa. Uns angelets.

A can Barça tot és serenitat, ara. Núñez està calladet i no es previsible que rebente aviat; només li falla el lacrimal. És molt emotiu. Helenio Herrera és a Itàlia, de «guaita». Des d'allí, el «mago» aconsella que és el que s'ha de fer, mentre ací no li fa cas ni el jardiner de l'estadi. A Schuster, li ha entrat el coneixement, com un responsable pare de família amb deu xiquets.

Venables li ha donat la confiança que necessitava i ha sabut comprendre el caràcter infantil de Schuster, que tants problemes ha causat a l'entitat. Ell era així: s'enutjava i tocava el dos sense dir ni pruna. La bona mà de Terry Venables ha fet possible la reconversió de Schuster, convertint-lo en el motor que necessitava l'equip. D'aquesta forma, tots juguen i es sacrifiquen com peons d'obra. Només una desgràcia faria impossible que el Barça no guanyés aquesta lliga. Toqueu ferro, però.

Ni més ni menys

M. BERNARDOS BENIQUE

Els darrers dies, i mentre Jordi «Aspar» batia en els entrenaments privats amb la nova Derbi 80 cc, a Calafat, el rècord del circuit de 125 cc! deixant-lo en 1'15"82/00, anaven passant coses. El Barça sols empatava en el camp de l'Espanyol, encara que aquest empat, conjugat amb la derrota del Madrid, acabava de donar un quasi definitiu color blaugrana a la Lliga.

Per la seua part, el València guanyava el Betis i, a Requena, apareixia una travessa amb una columna de catorze, d'aquelles que fan afició. Malgrat els estímuls, encara no ha aparegut el paperet de la rifa valencianista que dona dret a passejar-se en BMW; algú l'haurà estripat, amb els fiascos de Nadal i Reis, o la dona l'haurà rentat amb tota la bugada. Ja ho veurem.

Pasieguito ja entrena el Sabadell, els de la Plana s'han firat un hongarès, i, com si fos un bufit, el nou president de la Federació Espanyola de Fútbol, l'anomenat Roca, passà per València camí d'Alacant, per tal de veure l'Espanya-Finlàndia, i deixà promès que hi tornaria, per no perdre's el partit dels Sub-21, en camp del Levante. Per cert, es pot desmentir que el nou president del «fútbol hispano» és cosí del Junyent, i que abandonarà Fraga per reformar-se.

Punt. A iniciativa del Levante (ara és el diari), s'està organitzant un partit de frontó entre Genovés i Retegui, a Benidorm. Dos homes, dues pilotes i dues cultures.